

Aimar destaca que va caldre entendre en quin punt està cada artista i la pràctica de l'altre per veure les seves necessitats (entre el grup de 8 seleccionats) Segons la Cristina és un model extrapolable sempre i quan hi hagi metodologies artístiques semblants entre els creadors que hi participen.

El gran canvi en l'evolució de la FID és passar a parlar des de l'artista i no de l'obra i l'altre canvi és no fer que el mercat vingui i digui i passar a dir nosaltres al mercat (com un canvi de punt de vista). Aimar comenta que al final es va caure a mostrar obra, i per tant es va caure de nou a la dinàmica de producte però que això fou conseqüència en part també d'un procés molt llarg i esgotador que exigia molt a qui hi estava implicat en les comissions i a l'artista seleccionat.

A PARTIR D'ARA QUÈ?

Es va obrir un debat sobre si hi ha artistes que es van sentir apel·lats o no per la FID l'any passat, i sobre el nivell de compromís de dissenyar la FID i formar-ne part. El tipus d'artistes també es va anar definint perquè els artistes que seguien endavant amb el compromís de tirar endavant la FID eren els que eren. El 3r model de la FID requeria molta implicació i es va anar dissenyant realment amb qui anava assistint a les reunions.

Estructures més històriques etc. potser per la motxilla o pel seu propi funcionament no es van implicar perquè funcionen ja d'una manera determinada. El 80% d'implicats de la FID eren artistes sense estructura o estructura petitíssima i aquesta és una realitat. A dia d'avui són molts més els creadors sense estructura que amb estructura. Per altra banda tenir en compte que un artista que té estructura i una visibilitat alta no necessita la FID, o no necessita la FID que es va dissenyar l'any passat. Però potser també li quadra a una companyia amb visibilitat alta si la FID estigués dissenyada per artistes que es mouen sols però que també necessiten obrir mercat, depèn dels objectius de la FID.

Pere Faura apunta que no li sembla molt just que una companyia que té calendari fins 2019 tingui més visibilitat o participi d'aquesta finestra que un que només té 1 any vista cobert. A més a més si és una companyia amb molta feina no podrà comprometre's en tot el procés de disseny de la FID (a nivell pràctic assistència taules de treball etc.).

Raül Perales va voler posar sobre la taula un exemple de model d'internacionalització com fou el Catalan Films. És un exemple de model que es va implementar al món del cinema els anys 2005-10 aproximadament. Consorci Catalan Films. Que pugui ser globalitzador i servir a tot el sector i no un segment del sector. Catalan Films era una agència, feia un catàleg i oferia servei tan si era companyia petita o gran. Se'n beneficiava tant Filmax com una productora petita amb un director de cinema d'autor. Hi havia una borsa de diners per subvencionar desplaçaments, i des de l'agència feien un pla estratègic anual.

Entre el grup d'assistents es va generar una bateria de preguntes: mantenim el model de la passada FID o n'inventem un altre? Hi ha altres estructures a la ciutat com Caldera, Nunart, Poderosa, Antic, Hiroshima, Dansat, APDC, Deltebre que volen i poden recollir el testimoni de la FID? Hi ha alguna proposta nova sobre la taula?

Segons Àngels Margarit no són estructures comparables amb el Graner perquè una es festival, l'altra fiscalment és una altra cosa, l'altra té una tresoreria que potser no pot assumir això perquè has d'avançar una part dels diners que si després no et recolzen...

Segons Beatriu Daniel també cal remarcar que el Graner ha liderat això per les ganes de l'equip de coordinació del Graner i perquè l'estructura ho ha permès, es va detectar que era alguna cosa necessària per a la generació amb la que treballa el Graner i per això ho va tirar endavant.

Cèsar Compte va apuntar que en la FID hi ha una part de funció al sector no tant de funció pública.

Cristina Alonso fa una pregunta als assistents: Què entenem per funció pública i què entenem per retorn social? Cada estructura té la seva idiosincràsia. És cert que Graner ha pogut avançar uns diners, potser té una solvència que ha permès fer això, però estructures com la Caldera també estan funcionant i podrien pilotar la FID, La Caldera o una altra estructura o fins i tot un col·lectiu, el model que aplicaria cada estructura seria diferent segons la seva idiosincràcia.

Segons Raül Perales canviar ara el model de la FID seria un error ja que s'ha fet una feina durant 3 anys i per calendari també seria gairebé inviable canviar l'estructura que ho ha liderat fins ara.

Aimar Pérez Galí apunta que si no hi ha cap estructura ni artistes en aquesta reunió doncs potser tampoc és que sigui necessari, l'any passat era una urgència i es va fer però potser es poden fer servir aquests diners per un altre projecte si realment no hi ha la necessitat de fer-ho.

Àngels Margarit comenta que la gent no té sou cada més per dedicar totes les hores del dia a tirar d'això, i que la gent veu que el Graner tira de la FID i després si suma qui vol, i troba que està bé que sigui així. No hauria de demanar necessàriament que l'artista s'hagi d'implicar tant.

Segons Fani Benagues el Thomas Noone te una proposta amb Dansat pel 2017, també apunta l'opció d'utilitzar aquest diners per anar a Tanzmesse ja que no hi ha ajuda per poder-hi assistir.

Segons el Graner, la FID del darrer any és un model interessant i estaria bé seguir amb aquesta metodologia que segur que pot millorar i intentar que el gran esforç que van fer els 8 artistes seleccionats sigui menor però sempre que sigui un projecte de sector. Des del Graner no en sabem més, és a dir, reaccionem a les necessitats, la FID és una eina, si no hi ha necessitat potser no cal fer-la.

Beatriu Daniel insisteix que s'ha treballat molt per arribar aquí i a aquest model i...ara no el farem ara que funciona?

Fani Benages també comenta l'opció que si el sector no ho reclama no s'ha de fer.

Pere Faura apunta que al sector de la dansa hi ha moltes variants, potser tots els artistes no vindran i no s'hi voldran involucrar, potser ho hem de fer els actius pel sector com un global i ser actius amb els passius.

En aquest punt es va canviar el focus del debat per parlar d'una **hipotètica FID 4t any** i com podria ser o què es necessita per començar a configurar-la:

Segons Cristina Alonso és molt difícil pensar a repetir el model del 3r any sense un paraigües (Salmon<, TNT, Grec, Sismògraf...). Una opció que proposa o que posa sobre la taula Pere Faura és fer una convocatòria per gestionar la FID: si fem convocatòria de "qui vol gestionar la FID?"

Segons el Graner encara que es fes aquesta convocatòria oberta caldria veure quin festival acull la FID i li fa de paraigües. però s'ha de triar el paraigües, ja que hi ha molts costos indirectes derivats que absorbeix la pròpia estructura.

Una altra opció que s'apunta és que la FID estableixi diàleg amb tots els paraigües possibles (els focus que s'han esmentat abans: T.Alta, TNT, Sismògraf, Tàrrega, Grec, Sàlmon<) per pluralitzar el tipus de creador que hi participar. Teixir entre focus diferents perquè no s'hi vinculi una sola tipologia d'artista.

Una altra opció que s'apunta és pensar en el 2017 i el 2016 fer alguna acció de diàleg entre focus. Thomas Noone té una proposta per fer una FID diferent amb el SAT i Fabra i Coats però no arriba al 2016 i seria més aviat pel 2017, comenta Fani Benages.

Sembla que hi ha una primera opció de treball que és generar una FID com de transició i dissenyar el 2017. Hi ha una segona opció que és repetir el model de l'any passat i anar pensant el futur, amb un moment de tanta discontinuïtat a nivell polític i de tot arreu no seguir teixint una miqueta i afiançar el pressupost i el projecte podria ser un error.

Seria important fer microaccions a cada focus però això seria un tema de voluntat. Per altra banda es comenta que renunciar a un procés de comunitat és una pena, ara és una altra manera de fer i hem d'estar en aquesta manera de fer, no ens hem quedat amb vendre l'obra i això és important. Es pot conservar el model i potser intentar canviar la tipologia d'artistes o el tipus d'estructures artístiques que s'hi presenten. Potser focus de països. Agafar el model i focalitzar-lo en un altre punt.

